

Abstrakt

Obsáhlý materiál kosterních pozůstatků savců z potravy sovy pálené v oblasti východního Středomoří byl zpracován a různými technikami chorologické a morfometrické analýzy zhodnocen. Ve vlastním souboru, obsahujícím doklady nejméně 8400 jedinců, je zastoupeno celkem 45 druhů hmyzožravců, hlodavců a netopýrů, kteří reprezentují podstatnou část fauny regionu.

Podrobně byla zhodnocena chorologická skladba tafocenosa a meziregionální rozdíly, projevující se především odlišnostmi v zastoupení satelitních a akcesorických elementů. Vysoce průkazné je ochuzení tafocenosa izolovaných ostrovů (Kypr, Karpathos, zčásti Kréta), kde chybí křečkovití, hrabošovité, *C. leucodon* aj. a v dominantní struktuře se zásadním dílem uplatňuje krysa *Rattus rattus*, představující zde invazní druh, výrazně úspěšnější než v členitých kontinentálních kontextech. Druhová diverzita zkoumaných tafocenosa je pozitivně korelována s geografickou šířkou (tafocenosa severnějších regionů jsou výrazně bohatší) a negativně s ostrovním efektem a stupněm aridizace.

Morfometrická analýza tří nejhojnějších druhů rejskovitých ukázala z hlediska zkoumaného regionu výrazně homogenní distribuci metrických charakteristik jednotlivých druhů, v lokálním měřítku se však tato homogenita u některých druhů ztrácí. U *C. leucodon* je patrný aspekt klinální proměnlivosti – negativní korelace lebečné velikosti s geografickou šířkou. *Suncus etruscus* vykazuje extrémní homogenitu metrické proměnlivosti a absenci starších věkových kategorií. U *C. suaveolens*, vůbec nejrozšířenějšího druhu celého souboru, je situace složitější – takřka ve všech lokalitách vykazuje značnou šíři metrické variability, avšak všude s takřka identickými parametry. Určitou výjimku představuje subfosilní vzorek ze západního Kypru, odpovídající metrickými i morfologickými charakteristikami fosilnímu taxonu *C. s. praecypria*. Ostatní vzorky z termomediterránní zóny Kypru vykazují přes poněkud menší rozměry značnou shodu s jinými populacemi. Uvedené výsledky jsou ve velmi dobrém souladu s aktuálními výstupy molekulárně fylogeografických šetření (Dubey et al. 2007 a), které naznačují, že klíčovým faktorem biogeografie středozemního areálu *C. suaveolens* byla starověká fénická diseminace z Levantského prostoru.